

ผู้เชี่ยวชาญชี้ประเทศ G20 ยังต้องปรับปรุงการทำงานด้านความยั่งยืนของอาหาร

ประเทศผู้นำเศรษฐกิจโลกได้รับการประเมินด้านการสูญเสียอาหารและอาหารเหลือทิ้ง, เกษตรกรรมแบบยั่งยืน และปัญหาด้านโภชนาการในการจัดทำดัชนี Food Sustainability Index (FSI)

คณะผู้จัดทำดัชนี Food Sustainability Index (FSI) หรือดัชนีความยั่งยืนทางอาหาร ระบุว่า ประเทศ G20 ต้องเป็นแบบอย่างให้กับประเทศอื่นๆ ด้วยการลดปริมาณการสูญเสียอาหารและอาหารเหลือทิ้ง ตลอดจนปรับปรุงคุณภาพอาหารและเกษตรกรรม ก่อนจะถึงการประชุม UN Food Systems Summit

รายงานดัชนี FSI ที่จัดทำโดย Economist Intelligence Unit (EIU) ร่วมกับ Barilla Center for Food and Nutrition (BCFN) เปิดเผยว่า ประเทศส่วนใหญ่ยังต้องปรับปรุงการทำงาน โดยมีเพียงแคนาดาและญี่ปุ่นที่ทำผลงานได้ดีในระดับติดควอร์ไทล์บนในการประเมินทั้ง 3 ด้าน

ประเทศที่ทำผลงานได้ดีอื่นๆ ได้แก่ ออสเตรเลีย, ฝรั่งเศส, อิตาลี และอังกฤษ ในขณะที่สหรัฐทำผลงานได้แย่ที่สุดจากการบริโภคเนื้อเกินความจำเป็นอย่างมาก รวมถึงการเปลี่ยนพื้นที่มากมายเพื่อเกษตรกรรม

ทั้งนี้ อินโดนีเซียและซาอุดีอาระเบียทำผลงานได้แย่ที่สุดเมื่อพิจารณาอันดับ

“ประเทศ G20 เป็นเจ้าของผลผลิตทางเศรษฐกิจ 80% ของโลก และเป็นผู้ปล่อยก๊าซเรือนกระจก 75% ของโลก ซึ่งทำให้ประเทศเหล่านี้มีทั้งโอกาสอันดีและภาระรับผิดชอบที่จะต้องบุกเบิกหนทางสู่ความยั่งยืนทางอาหาร” Martin Koehring ผู้บริหารประจำภูมิภาคยุโรป ตะวันออกกลาง และแอฟริกา (EMEA) ฝ่ายความยั่งยืน ภาวะโลกร้อน และทรัพยากรธรรมชาติของ EIU

รายงานดัชนี FSI เผยให้เห็นถึงความคืบหน้าในการลดปริมาณอาหารเหลือทิ้งที่ระดับ 931 ล้านตันต่อปี แต่กลับไม่มีประเทศใดในกลุ่ม G20 ที่เผยแพร่แนวทางการแก้ปัญหาการสูญเสียอาหาร หรือติดตามกลยุทธ์การลดอาหารเหลือทิ้ง

นอกจากนี้ ผู้จัดทำดัชนียังนำเสนอประเด็นเรื่องโภชนาการในสหรัฐ ที่โดยเฉลี่ยแล้วผู้บริโภคจะรับประทานเนื้อมากกว่าปริมาณที่แนะนำต่อวันถึง 250 กรัม

รายงานกล่าวถึงหลักฐานที่บ่งชี้ว่า การปฏิบัติตามคำแนะนำด้านโภชนาการจากรัฐบาลนั้น ช่วยป้องกันการเสียชีวิตก่อนวัยอันควรได้ถึง 15% รวมถึงลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ 13% โดยหยิบยกตัวอย่างจากแคมเปญ “Five a

Day” ของประเทศอังกฤษที่สามารถเพิ่มการบริโภคผักและผลไม้ได้ถึง 10%

รายงานดัชนี FSI ระบุว่า ทุกประเทศในกลุ่ม G20 มีคำแนะนำด้านการโภชนาการ แต่มีเพียง 4 ประเทศเท่านั้นที่กำหนดให้ความยั่งยืนเป็นส่วนหนึ่งของโภชนาการที่ดี แม้ว่าจะมี 13 ประเทศที่ตั้งเป้าหมายดำเนินการไว้ชัดเจนในการรับมือกับภาวะโลกร้อน แต่มีเพียงอินโดนีเซียและแคนาดาที่คำนึงถึงภาคเกษตรกรรมในการพัฒนาแผนด้วย

“เรารู้ว่าระบบอาหารที่ยั่งยืนนั้นเป็นส่วนสำคัญของวิถีทางในการพัฒนาอย่างยั่งยืนตามวาระการพัฒนาปี 2573 ของสหประชาชาติ ผู้นำประเทศ G20 มีอำนาจในการผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็นต่อระบบอาหาร เพื่อให้บรรลุเป้าหมายระดับโลกของเราในการแก้ปัญหาความหิวโหยและความยากจน รวมถึงรับมือกับภาวะโลกร้อน” ดร.

Marta Antonelli หัวหน้าทีมวิจัย BCFN กล่าว